

2. Zawierzenie odpowiedzią na miłość Maryi

I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie (J 19, 27).

*Zawierając się po synowsku Maryi chrześcijanin – podobnie jak apostoł Jan – «przyjmuje» Matkę Chrystusa i wprowadza Ją w to wszystko, co stanowi jego własne życie wewnętrzne, ponieważ jego ludzkie i chrześcijańskie «ja» (Św. Jan Paweł II, enc. *Redemptoris Mater*, nr 45).*

Co to znaczy, że Jezus zawiera Jana i każdego z nas swojej Matce?

Swoim testamentem z krzyża Jezus wzywa każdego z nas do budowania jedności życia z Maryją. Zbawiciel chce, byśmy wprowadzili Jego Matkę do naszego życia wewnętrznego, by Ona mogła nas kształtować. Słowa: „wziął Ją do siebie”, oznaczają nie tylko przyjęcie Maryi do swojego domu i roztoczenie troski nad Nią. Oznaczają one zupełnie nowy rodzaj międzyosobowej relacji – swoistą jedność życia św. Jana i Matki Bożej. Oddanie Maryi za matkę św. Janowi ustanawia nowy „wewnętrzny stosunek syna do matki”¹.

Zawierzenie się Maryi prowadzi do szczególnej z Nią relacji. Przez śmierć Chrystusa Bóg rozlewa nad światem swoją niezgłębioną miłość – miłość ojcowską i macierzyńską – i chce, by docierała ona do najgłębszych pokładów naszych serc przez Serce Maryi.

Ta wielka łaska domaga się odpowiedzi. I właśnie twoje zawierzenie się Maryi – zawierzenie wyrażające się życiem tą szczególną relacją – jest odpowiedzią, jakiej Bóg od ciebie oczekuje.

Jest istotna różnica pomiędzy słowem „powierza” i „zawierza”. „O ile Odkupiciel – pisze św. Jan Paweł II – powierza Maryję Janowi, o tyle równocześnie Jana zawiera Maryi”².

¹ Św. Jan Paweł II, enc. *Redemptoris Mater*, nr 45.

² Tamże.

Chrystus „powierza” Maryję Janowi, by ten zatroszczył się o Nią, Jana natomiast „zawierza” Maryi, tak jak Bóg zawiera dziecko matce.

Matka rodzi dziecko, żyje z nim w szczególnej łączności i kocha je tak, jak gdyby było jej jedynym dzieckiem, dlatego może ono w swojej niezachwianej ufności wobec niej zawierzyć jej siebie.

Jan, zawierzając się Maryi, wprowadza Ją w swoje wewnętrzne życie, by dzielić z Nią wszystko, co stanowi jego wewnętrzne „ja”.

„Zawierzenie – jak mówi Papież – jest odpowiedzią na miłość osoby, w szczególności zaś na miłość matki”³.

Odtąd Jan będzie wszystkie istotne sprawy swojego życia rozstrzygał razem z Matką Bożą, pozwalając Jej ingerować w najbardziej osobiste przeżycia i doświadczenia, pozwalając by Ona prowadziła go, jak matka prowadzi swoje dziecko.

(por. Zeszyt RRN nr 14: „*Oto Matka twoja*” (J 19, 27), rozdz. III. 4. *Powołanie do jedności życia z Maryją*; 5. „*Zawierzenie*” a „*powierzenie*”; 6. *Intymne relacje między dzieckiem i Matką*)

Propozycja pytań do dzielenia:

1. Jakie elementy twojej relacji z Maryją są dla ciebie najważniejsze?
2. Co przekonuje cię, że Maryja kocha ciebie jako swoje dziecko w jedyny i niepowtarzalny sposób?
3. W jakie wydarzenia lub sfery swojego życia zapraszałeś w ostatnim czasie Matkę Bożą? W jakich okolicznościach było to łatwe, a w jakich trudne?
4. Jakich spraw nie potrafiłeś Jej oddać? Dlaczego?

³ Tamże.